

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ «ΚΟΣΜΟΥ»

33 χρόνια σελίδα 11 και ο ρόλος της στη ζωή τής παροικίας μας

Πριν μερικές ημέρες συμπληρώθηκαν 33 χρόνια μετά την πρώτη εμφάνιση στην εφημερίδα μας τής σελίδας 11 που διαβάζετε τώρα και το όνομα αυτής «Κόσμια και... μη». Όπως την βάπτισε ο τότε αρχισυντάκτης και δάσκαλός μου, Γιώργος Μεσσάρης, που με ενεθάρρυνε ν' αρχίσω την αρθρογραφία.

Σε όλα αυτά τα χρόνια έγιναν πολλές αλλαγές για την την καλύτερη παρουσίαση των κειμένων της και πρόσθεσε ενδιαφέροντα στοιχεία. Όμως, -πιστεύω- πως δεν άλλαξε το πάθος της να υπερασπίζεται το δίκαιο και το συμφέρον τής παροικίας μας.

Αν νομίζετε ότι σήμερα ο Ελληνισμός στο Σίδνεϊ αντιμετωπίζει προβλήματα, σας διαβεβαιώ ότι το 1989 και τα χρόνια μετά ζούσαμε έναν εμφύλιο, με την μαχητική συμμετοχή κομματικών φορέων τού ΠΑΣΟΚ, τής Νέας Δημοκρατίας και τού ΚΚΕ. Η Κοινότητα τότε ήταν στα σύρματα αφού, αν και είχε αριστερό προσανατολισμό, δεχόταν επιθέσεις από τις κομματικές ομάδες ΠΑΣΟΚ και ΚΚΕ, που σήμερα είναι σχεδόν ανύπαρκτες. Όπως και τής Νέας Δημοκρατίας που είχε διχαστεί στα εξων συνετέθη.

Σ' αυτό το ταραχώδες περιβάλλον, η σελίδα 11 με το θάρρος τής γνώμης, διεκδίκησε το δικαίωμά της να αποκαλύπτει και να κατακεραυνώνει τα κακώς έχοντα και τα κακώς γενόμενα που δίχαζαν την παροικία, έστω με μεγάλο κόστος.

Δυστυχώς, με το πάθος της για την αλήθεια, η σελίδα έχασε πολλούς φίλους της, ακόμη και αυτούς που ακόμη θαυμάζει και εκτιμά για τις γνώσεις και την μεγάλη προσφορά τους. Ιερωμένοι, ακαδημαϊκοί και εκπαιδευτικοί, λογοτέχνες και καλλιτέχνες, επιστήμονες και επιχειρηματίες που ανήκαν σε φατρίες «Παπαδικών» και «Κοινοτικών», αν δεν ήσουν μαζί τους σε θεωρούσαν εχθρό τους.

Όμως, η σελίδα 11 είχε δικούς της στό-

Η σελίδα 11, ύστερα από 33 χρόνια ίσως φαίνεται κουρασμένη και απογοητευμένη, αλλά σας διαβεβαιώ την πίστη της στο «δος μοι παστω και ταν γαν κινάσω».

χους και δεν δίσταζε να συγκρουστεί με κορυφαίους παράγοντες τής παροικίας μας, τούς λεγόμενους «μπροστάρηδες» και σημείωσε σημαντικές νίκες. Πάλαιψε για τη συμφιλίωση τής Αρχιεπισκοπής με την Κοινότητα, υποστήριξε τη Συμφωνία τής Αθήνας και κάποιες ντουντούκες τού αφεντικού τους που έγραφαν άρθρα κατά παραγγελιαν ουκοφαντικά για να σαμποτάρουν την ομόνοια στην ομογένεια την χαρακτήρισαν «Στυλιανοπαίδι». Όμως, τελικά ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Στυλιανός δέχτηκε έναν έντιμο συμβιβασμό που πρότειναν οι σύμβουλοί του και η Κοινότητα δεν έγινε «ενορία» όπως ισχυρίζονταν οι θιασώτες τής διχόνοιας.

Η σελίδα 11 ξεμπρόστιασε το ΣΑΕ που δήθεν θα ένωνε τον παγκόσμιο Ελληνισμό, ενώ δεν ήταν τίποτε άλλο από κριτικό-διδάκτορα πρακτορείο δωρεάν ταξιδίων στην Θεσσαλονίκη και πρόβλεψε το άδοξο τέλος του. Υποστήριξε με δημοσιεύματα και διαφήμιση κάθε πολιτιστική εκδήλωση, ασχολήθηκε με τα προβλήματα των συνταξιούχων και την διδασκαλία τής γλώσσας μας στα Κολλέγια τής Αρχιεπισκοπής και τα απογευματινά σχολεία, ενώ καταδίκασε κάθε απόπειρα διχασμού μέσα στους φορείς μας.

Αποστόμωσε κάποιους δικτατορικούς που απαιτούσαν να μην ασχολείται με τον σύλλογο, ή φορέα τους και όταν έγινε από-

πειρα λογοκρισίας της, η σελίδα 11 άρχισε πολύμηνη απεργία, ένα πολύ σπάνιο φαινόμενο στον παροικιακό Τύπο. Μέχρι που η διεύθυνση τού «Κόσμου» τής έδωσε το δικαίωμα να γράφει ελεύθερα ό,τι θέλει. Και όταν κάποιος απείλησε να την σύρει στα δικαστήρια, η σελίδα 11 δημοσίευσε ανοιχτή επιστολή στον έλληνα πρόεδρο απαιτώντας να τους συνετίσει πριν ζητήσει προστασία από τις αυστραλιανές αρχές. Όπως και έγινε.

Όμως, δεν έχει ημερομηνία λήξης ο αέναος αγώνας για να λυθούν τα προβλήματα εντός τής παροικίας και να εξασφαλιστεί το μέλλον της.

Η συμφιλίωση τής Εκκλησίας με την Κοινότητα ασφαλώς θα παίξει καταλυτικό ρόλο, αφού και οικονομική ισχύ έχουν και τους κατάλληλους ανθρώπους για να πρωταγωνιστήσουν. Αλλά η σελίδα 11 επιμένει πως και τα σωματεία θα πρέπει να κάνουν τον καθήκον τους αν θέλουν να θεωρούνται «ελληνικά». Η συγχώνευσή τους με τις μεγάλες τους περιουσίες είναι μονόδρομος για να μην εξαφανιστούν χωρίς ν' αφήσουν ίχνη και περιουσιακά στοιχεία, όπως συμβαίνει τώρα.

Ενωμένα τα σωματεία θα μπορούσαν να συμπληρώσουν το αναμφισβήτητο μεγάλο έργο τής Εκκλησίας με τους φορείς της και τής Κοινότητας.

Αλλωστε, οι κληρονόμοι μας δεν θα αναμειχθούν ποτέ σε μια παροικία διαλυμένη παρέλαση. Αλλά θα δώσουν το παρών στην εκπροσώπηση μιας σφριγηλής ιστορικής μειονότητας, με ένα ανεξίτηλο στίγμα στην εξέλιξη τής Αυστραλίας με τα φιλοπρόοδα, έντιμα και ευσυνείδητα μέλη της. Η σελίδα 11, ύστερα από 33 χρόνια ίσως φαίνεται κουρασμένη και απογοητευμένη, αλλά σας διαβεβαιώ την πίστη της στο «δος μοι παστω και ταν γαν κινάσω». Στους αναγνώστες της που παραμένουν δίπλα της στις ηλιόλουστες ημέρες, αλλά και στις καταιγίδες...

Ανάγωγα

Εγγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Επανερχομαι διατρέχοντας τον κίνδυνο να γίνω κουραστικός. Εκείνη την ευρωπαϊκή οδηγία για τους προστατευόμενους μάρτυρες πότε θα τη φέρει στη Βουλή η κυβέρνηση; Εκείνα τα μνημόνια συνεργασίας με τη Βόρεια Μακεδονία πότε θα έρθουν στο Κοινοβούλιο;»

Σοφά λόγια

«Διώξαμε την αλεπού και μπήκε το λιοντάρι.» - Δηλα-

δή, από το κακό στο χειρότερο. (Ελληνική παροιμία)

Καλό!

Στο δικαστήριο εκδικαζόταν μια υπόθεση κλοπής και ρωτάει ο εισαγγελέας τον κατηγορούμενο:

«Για πες μας κατηγορούμενε γιατί σε έφεραν εδώ;»
«Απλά επειδή ψώνισα πολύ νωρίς τα δώρα του Πάσχα...» απαντάει εκείνος.

«Μα αυτό δεν είναι παράνομο, τι εννοείτε, ψώνισατε πιο νωρίς κύριε;»

«Εννοώ λίγο πριν ανοίξει το κατάστημα κύριε εισαγγελέα!!!»

**Δεν χτύπησε
το ξυπνητήρι σήμερα.
Μάλλον ντράπηκε
να χτυπήσει
τέτοια ώρα**